

[Kirkegaard]

de mod sjuskeri med lovgivningen her i Folketinget. Det synspunkt er jeg fuldstændig enig i, for det kan ikke hjælpe noget: Vi skal have den fornødne tid til at foretage den grundige behandling, som er nødvendig. Der er jo næsten ikke ét eneste menneske i kongeriget, der ikke bliver påvirket af det, vi får vedtaget her. Det skal nødvendigvis tage tid, hvis vi skal behandle tingene ordentligt, især hvis der skal indgås forlig, men desværre har jeg det indtryk efter at have hørt indlæggene fra regeringspartierne og fra ministrene, at man ikke er særlig interesseret i et forlig. Det beklager jeg i og for sig, men jeg er parat til at tage det til efterretning.

Fru Anne-Marie Meldgaard kan ikke lide, at jeg kalder det fænomen, som optræder i pakken, for bruttoskat, men det bliver jeg nu ved med, så længe det virkelig er en bruttoskat; der er ingen grund til at sætte en falsk varebetegnelse på. Der er grove fejl ved den bruttoskat efter min opfattelse; der skal diskuteres loft, der skal diskuteres beregningsgrundlag, der skal diskuteres den tætte forbindelse mellem de formål, som pengene bliver opkrævet til, og det, de rent faktisk bliver brugt til. Den diskussion mangler vi stadig.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal helt undtagelsesvis komme hr. Kirkegaard til hjælp i diskussionen med fru Pia Gjellerup om, hvad det er, der tager så lang tid.

Det tager altså tid at gennemarbejde komplicerede lovforslag. Medlemmerne af Folketingets Skatteudvalg kan godt erindre kursgevinstloven, hvor den forhenværende minister kom rendende med flere ændringsforslag, end der var paragraffer i det oprindelige lovforslag, og sådan tror jeg også at det meget let kan gå med det forslag til aktieavancebeskatningslov, som vi har her. Og det er da vigtigt, at vi i udvalget får undersøgt grænserne for lovgivningen, inden vi færdiggør det.

Det tager altså også tid at skaffe det nødvendige modspil fra eksperterne rundt om i samfundet. Men mange af disse eksperter – det må ingen være blind for, og det ved skatteministeren formentlig også godt – er jo lige netop i juni måned hængt ekstremt op, fordi skattefar har forsinket alt muligt, og nu sidder man og slider i det med tungen ud af halsen for at fæ-

diggøre de sidste selvangivelser og regnskaber, som skal være færdige til den 1. juli. Det er svært at få den nødvendige ekspertise på banen tilstrækkeligt hurtigt.

Jeg ved godt, at regeringen har travlt – jeg forstår det da sådan set også godt – men jeg synes måske, det er lidt ulækkert, at regeringen gør forsøg på, sådan nu hej vilde dyr, at købe sig til en valgsejr næste år med ufinansierede skattelettelser, som især gavner de højestlønnede og de velkonsoliderede boligejere. Men det er selvfølgelig en anden diskussion.

Jeg har bemærket, at Bikubens cheføkonom, Preben Bertelsen, erklærede i går, at nu er der ikke flere huller i dansk skattelovgivning. Men jeg skal give forsamlingen bare to eksempler på det modsatte: Hvis man beskatter direktionbiler, som det nu er tanken, hvad så hvis man køber en smadret Jaguar og renoverer den? Skal man gå ud fra anskaffelsessummen eller fornyelsessummen? Det er bare et af de mange spørgsmål, vi må have stillet i udvalget, og som jeg synes det er vigtigt at få belyst . . . Nu tillader taletiden mig ikke at sige mere, så det næste eksempel vil jeg gemme.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Jens Thoft når kun ét eksempel i denne omgang. Så er det hr. Peter Duetoft for en kort bemærkning, og derefter er det hr. Ellemann-Jensen i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil bare rette hr. Kirkegaard. Det er ikke af historiske grunde, jeg er interesseret i, hvad regeringen gjorde i 1989-90; for historiestuderende kan det være meget interessant, men det er ikke dét, det drejer sig om.

Det drejer sig om, at vi altså kan dokumentere, at Venstre og De Konservative dengang gik ind for de forslag, som de er imod i dag, at de holdninger, man havde i 1989-90, er de samme, som man er imod i dag. I den sammenhæng er historien faktisk interessant, og man kan ikke bare se bort fra den, for det betyder, at der er sket et grundlæggende holdningsskifte hos De Konservative fra det tidspunkt, hvor man selv sad på taburetterne, og til i dag, hvor man er sur over, at der sidder nogle andre på regeringsbænkene. Og det er jo meget rart at kunne konstatere, at man skifter holdning, alt